

[Guldborg.]

per, der flytter hullet, efter at man har slået til bolden, og det er altid lidt overraskende.

Bortset fra denne forskydning vil jeg da gerne sige, at der er mange ting i det foreliggende forslag, som vi også i venstre vil se med megen sympati på. Der er naturligvis også ting, vi ser forskelligt på, og det vil da være rimeligt, når man skal bidrage til debatten, at man også gør opmærksom derpå.

Jeg vil gerne sige om tankerne om huslejudligningen og -reguleringen, at vi føler os i venstre ganske overbevist om, at den metode, ikke den bestemte tekniske form, men selve den grundmetode, der ligger i dette forsøg på at få det gjort i en form for samtidighed, er den eneste farbare vej. Vi har i venstre været inde på en anden måde at gøre det på, men det er efter min opfattelse teknik, det er noget, man skal kunne finde ud af, og det vil jeg også tro vi kan. Det har jeg altså ikke så mange bemærkninger til.

Jeg vil gerne derimod hæfte mig ved det, der er omtalt i punkt 11 specielt, finansieringsmulighederne og oplysningen om rentesikringsordningens ophævelse. Jeg udlægger summen af punkterne sådan, at det er for så vidt ikke en ny oplysning fra det radikale venstre, men en bekræftelse af et synspunkt, som vi har været inde på i anden forbindelse, nemlig det synspunkt, at det er en forudsætning for og en del af en ny boligordning, at man ophæver særstøtten til en del af byggeriet, uanset hvordan den definerer sig, og at man altså dermed må sige, at også det almennyttige byggeri må konkurrere på lige fod med, hvad der måtte findes af andet byggeri uden speciel støtte.

Det var et synspunkt, som både de konservative, venstre og de radikale var fremme med under behandlingen af rentesikringsordningens forlængelse og udvidelse, og jeg vil gerne gentage her, at det for os er et kardinalpunkt, også med henblik på de forhandlinger, vi skal i gang med. Jeg vil også gerne sige — det er måske mere til boligministeren — at når jeg understreger dette som et kardinalpunkt på venstres vegne, er det ikke alene et politisk synspunkt, men vi har også det synspunkt, at skal der laves en bred boligpolitisk løsning her i landet, skal vi jo alle sammen være med til at tage ansvaret for forskellige ubehageligheder, og så vil vi for venstres ved-

kommende stå meget fast på, at et sådant medansvar har vi ikke megen interesse i, hvis der i løsningen er indbygget noget, som vi af saglige grunde føler os overbevist om er kimen til nye skævheder og nye forskelle. En løsning, der ikke kan holde, har man jo ikke så forfærdelig megen interesse i at skulle påtage sig medansvar for. Det er et meget væsentligt punkt for os, og sådan ser jeg altså også det radikale forslag, at synspunkterne vist følges ganske nøje ad.

Så har forslaget nogle bestemmelser om ejerboliger og lejeværdi af disse. Dem har jeg ikke megen forståelse for. Jeg kan godt se, at det er en konsekvent opfølgen af en tidligere tankegang, men jeg tror, at hvis vi skal finde en rimelig løsning på dette her, må man først gøre sig klart, at når man har fået et normalt marked, så må ejerbolig som enhver anden bolig helt ud af den skattemæssige relation. På det punkt kunne man sige at det forslag, SF fremsatte, var ret konsekvent. At der så var et problem vedrørende rentefradrag for privat gæld, som SF ikke løste ved det forslag, de fremsatte forleden dag, er en anden sag, der gør, at man ser på det på en anden måde. Men jeg finder det rigtigt, at man konsekvent tager ejendomsskemaet og det kineseri, det fører med, ud, og så må vi finde en balance i den situation.

Jeg vil gerne her minde om en totalt glemt forudsætning, og det viser i og for sig, hvad vi kan komme til at vikle os ind i af mærkværdigheder. Oprindeligt blev der fastsat en lejeværdi af egen bolig på 2 pct., og 2 pct. var det halve af den 4 pct. rentefod, man havde, dengang normal prioritering var 50 pct., og de 2 pct. var ikke renten af de 50 pct., man havde belånt, men renten af de 50 pct., man havde betalt. Betragtningen var ganske enkelt den, at den mand, der anbragte sine penge i sit eget hus, mistede rentetægten af dem, men da det gjorde det ud for husleje, skulle det lægges til. Nu kan man godt spørge, hvorfor man anlagde den betragtning på huse og ikke på alt muligt andet, men det gjorde man altså. Dengang var en normal prioritering altså 50 pct., og renten var 4 pct. Så lavede vi et boligforlig i 1965-66, og af politiske grunde fandt vi ud af, at når huslejens skulle fordobles i den almindelige udlejningsmasse, måtte man også fordoble lejeværdien, og så satte man